

Living the Lotus 6

Buddhism in Everyday Life

2024
VOL. 225

2024 Northern California Cherry Blossom Festival
Rishsho Kosei-kai Members in North America
Participate in the Grand Parade in San Francisco

Living the Lotus Vol. 225 (Tháng 6 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa

Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa

Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rishsho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế

Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,

Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan

TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rishsho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Sống đời thanh thản và bình yên trong tâm hồn

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

“Giá mà tôi có thể sống giống như thế này.”

Mùa mà những chiếc lá xanh được những cơn mưa rửa sạch và trở nên rực rỡ chẳng mấy nữa sẽ tới. Chỉ có điều, những cơn mưa sẽ làm tăng độ ẩm và nhiệt độ không khí, đồng thời làm ướt đẫm tới tận tâm hồn khiến cho chúng ta u sầu và chúng ta luôn muốn sẽ rạng ngời chỉ ít là chỉ trong tâm hồn.

Hôm trước, tôi tình cờ gặp được một tập thơ hay tuyệt. Đó là tập thơ mà nhà thơ Shuntaro Tanikawa đã thoải mái diễn đạt bằng tiếng Nhật những câu nói mà mình cảm thấy đồng cảm lấy từ “Kinh Pháp cú” được dịch sang tiếng Anh. Tôi xin giới thiệu một đoạn trong số đó.

Bình yên

Khi ta theo đuổi mãi mê / Niềm vui chỉ có ê chề buồn đau / Nếu đời để được thật mau /
Nỗi buồn âm ỉ tới ngày nào nguôi

Chỉ khi không còn gì để mất / Niềm vui chảy như suối trong nguồn

Giận dữ làm hỏng tâm hồn / Làm cho nó bị ràng thêm muện phiền / Thói tự cao làm cho
trói buộc / Làm tâm hồn chẳng thoát nơi nao

Cần gì cứ phải buồn đau / Bình yên, mềm mỏng, rạng ngời, vô ưu

(“Khỏe mạnh, Bình yên, Mềm mỏng” - Nhà xuất bản Kosei)

Trên dải giấy quần bì sách chỉ viết mỗi câu “Giá mà tôi có thể sống giống như thế này.” và tôi cảm nhận sâu sắc thật sự đúng là như vậy.

Sống một cách bình yên, vô ưu, mềm mỏng và khỏe khoắn. Nếu có thể sống đời giống thế này thì thật sự tâm hồn sẽ luôn rạng ngời, yên ổn một cách sáng khoái — chắc chắn là sẽ có thể sống thanh thản mỗi ngày không có sự chấp trước hay nỗi u sầu hay nỗi phiền muện.

Đức Thích Tôn đã chỉ dạy cho chúng ta rằng thứ đưa chúng ta tới cảnh giới yên ổn là “sự tinh tấn”. Vì thế, có thể nhìn nhận được là có những ngày thanh thản như thế trong quá trình tinh tấn không ngừng, vậy thì, sự tinh tấn đó cụ thể là chỉ những việc gì ạ?

Nếu có cảm xúc để mong ước hoàn thiện bản thân

Phật giáo được gọi là “những lời dạy vô thượng” và cũng có thể nhìn nhận là những lời dạy tuyệt vời không có gì hơn được. Chỉ có điều, chúng ta không chỉ ngưỡng bái nó một cách đầy biết ơn mà còn đón nhận nó là những lời dạy mà có học bao nhiêu cũng không bị giới hạn để vừa canh tác mảnh ruộng tâm hồn vừa áp dụng những điều đã học được vào cuộc sống hàng ngày. Tôi nghĩ rằng điều đó là sự tinh tấn để dẫn đường cho chúng ta đi tới sự yên ổn.

Tôn giáo chỉ có ý nghĩa khi nó được thể hiện một cách cụ thể trong những hành vi mà chúng ta thực hiện bằng thân thể của mình nên việc phát huy những lời dạy mà mình đã học được, chẳng hạn như sự tử tế, lòng đồng cảm hay sự đối đáp tươi sáng ấm áp, vào từng hành vi cư xử thường ngày sẽ trở thành sự tinh tấn, và sự tích lũy không ngừng từng khoảnh khắc như thế sẽ mang tới những ngày thanh thản trong tâm hồn.

Chỉ có điều, cho dù nói là “phát huy những lời dạy mà mình đã học được” nhưng có thể một vài người sẽ phân vân không biết nên lưu tâm điều gì để áp dụng vào cuộc sống hàng ngày. Tôi nghĩ rằng không phải là mỗi người đều có sự tinh tấn của riêng mình tùy theo mẫu người lý tưởng hay “tâm nguyện” rằng “Mình muốn sống giống như thế này”, “Mình muốn được như thế này” hay sao ạ?

Ví dụ, việc cố gắng mỗi ngày để duy trì sức khỏe với ý định thực hiện tốt vai trò của mình cũng là sự tinh tấn thông qua việc bố thí (thân thí), và không ai có thể sống đời mà không gây phiền hà cho người khác nhưng việc cẩn trọng để nếu có thể thì không gây phiền hà cũng là một dạng tinh tấn. Việc luôn nỗ lực phấn đấu trong những công việc nhà thường ngày — nấu ăn, giặt giũ hay nuôi dạy con cái — và tất nhiên là cả những công việc khi đi làm với lòng biết ơn và niềm vui cũng là sự tinh tấn tuyệt vời, nghĩa là ở những chỗ vừa mong ước hoàn thiện bản thân vừa sống qua mỗi ngày với tâm nguyện đó đều có “sự tinh tấn” riêng của nó và tôi nghĩ điều đó sẽ đem lại niềm vui và sự thanh thản.

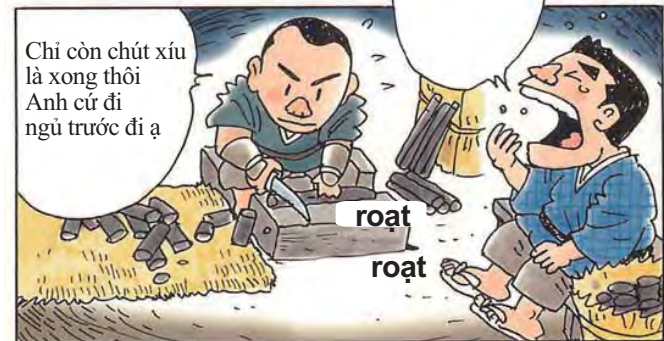
Tuy thế nhưng có lẽ thỉnh thoảng cũng sẽ có những ngày có tâm trạng nặng nề. Những lúc như thế, ví dụ nếu học theo câu nói độc đáo của Yoshio Toi chỉ dành cho mùa này, “Dù mưa tạt gió gào vào mặt / Trong lòng ta vẫn cứ ung dung / Ngày mưa có lối sống riêng / Sống theo lối đó sẽ yên lòng mình” thì chính khi nghĩ rằng mình ghét nó mới thử phát hiện ra một lối sống mới, sự tinh tấn đó thì thế nào ạ? Cả ngày hôm đó chắc chắn nhất định sẽ là một ngày tốt lành bình yên.

(Kosei - số tháng 6 năm 2024)

Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai

Đức Khai Tổ thời thanh niên

Đức Khai Tổ lên Tokyo khi 16 tuổi nhưng do gặp phải Đại thảm họa động đất Kanto nên Người trở về quê nhà và lên lại Tokyo vào năm sau.

Người làm việc ở tiệm bán than và mỗi tháng được nghỉ một ngày, tiền lương chỉ bằng một nửa so với những người cùng độ tuổi. Cho dù tiền công thấp nhưng Người không phàn nàn mà làm việc đúng như lời cha chỉ dạy.

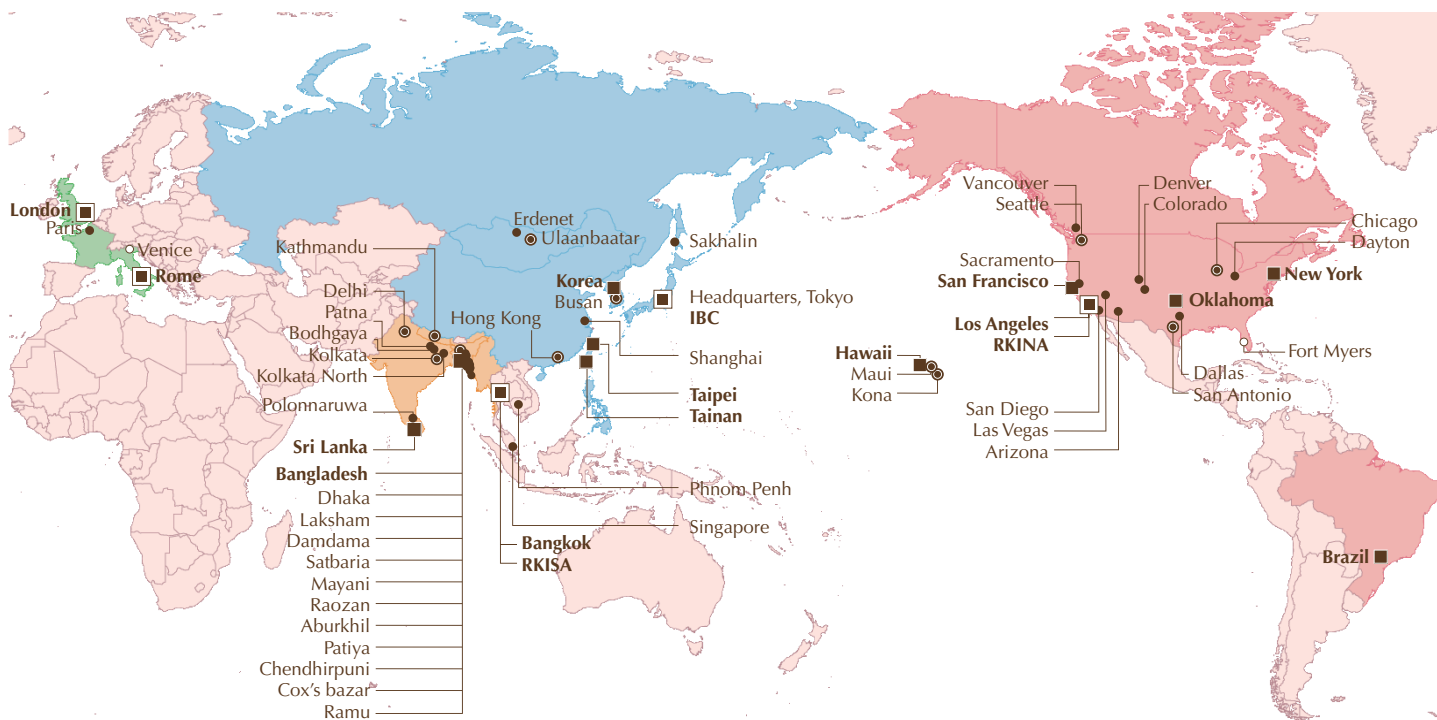
Người thức dậy sớm vào buổi sáng rồi dọn dẹp nhà cửa và cửa hàng, khi ăn uống xong thì đi khắp nơi để nhận đơn đặt hàng, buổi chiều thì giao hàng. Ban đêm

thì Người cắt than và đóng thành kiện để giao hàng vào ngày hôm sau, ngày nào cũng như thế.

Đức Khai Tổ do làm việc chăm chỉ hết sức mình được chủ cửa hàng yêu thương như em trai, thậm chí còn được hỏi ý kiến về công việc.

🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸

Information about
local Dharma centers

